

1369 s. 220-221 Dubblett

Halland

Högs ud.

Harald Nilsson.

Elna Andersson, Hasslöv.

1927.

Slä katten ur tunnan.

Annandag påsk slogs katten ur tunnan. Den som kunde slå ut katten kallades kung och han blev mycket firad. Den första flicka han dansade med kallades drottning. Där var inte gärna nån som ville dansa först för de fick lätt ett vedernamn.

Flera meddelare i Hasslöv och Östra Karup säga att katten slogs ur tunnan annandag påsk.

Petter Svensson, Lagered berättar även att de slog katten ur tunnan annandag påsk. Den som slog ut katten fick en ärstittel och blev mycket firad.

Avisor

1369 s. 232

Dubbelat

Harald Nilsson.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kristina Nilsson, Edenberga.

Slå katten ur tunnan.

Annandag pingst brukade helabyn samlas på Mölleberget, för då skulle de slå katten ur tunnan. På sista tiden hade de ingen katt, utan en flaska eller något sådant i stället. Far mindes när de hade en riktig katt i tunnan.

Sven Petter Olsson Bockastensbacken. I Woxtorp slog de katten ur tunnan om pingst. De hade ingen katt utan en flaska cognac eller rom i tunnan. Den som slog så flaskan trillade kallades kung och fick den förste supen. Tunnan hängde i en järnlänk, mellan ett par stänger.

Skriv endast på denna sida!

Knut

Erik Johansson, Bränalt.

Det brukar varje år att ungdomarna i byn samlas Knutsdagen på kvällen.

Några kläda ut sig svartade sig i ansiktet o. s. v. Sen går man ikring i stugorna och kör ut julen. Man sopar på golven och säger: "Nu är det trettondedag och Knut, och nu så köra vi julen ut". I Edenberga, Renneslöf, körde man ut julen under liknande former. Med utklädning och sopning o. s. v.

Kristina Nilsson Edenberga

När det var Knut skulle julen köras ut. Då kom här alltid en del folk som var utklädda och svartade i ansiktet och rev ner allting från väggarna och flyttade fram möblerna. Sen sopade de överallt med en kvast. De skulle ha traktering. På sista tiden urartade bruket, många voro rent av oförskända.

s. 201

s. 202

ACC. N:o M.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

AVSKRIFT AV M.1369, sista stycket på sid. 101:

"Barnets tänder.

Kristina Nilsson Edenberga

Man sade att barnen hade 'musatänder'. När barnen fällde

tänder skulle de kasta dem i 'värmén' och säga: Mus, mus

bentand, ge mig en guldtand i stället för en bentand."

M.1369 = "Folkminnen från Höks härad, Halland upptecknade

under sommaren och hösten, 1927. Del II. Harald Nilsson, fil. kand."